ISAIAS MIT GLOSSA ORDINARIA, UNVOLLSTäNDIG
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Seite 48r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35468
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

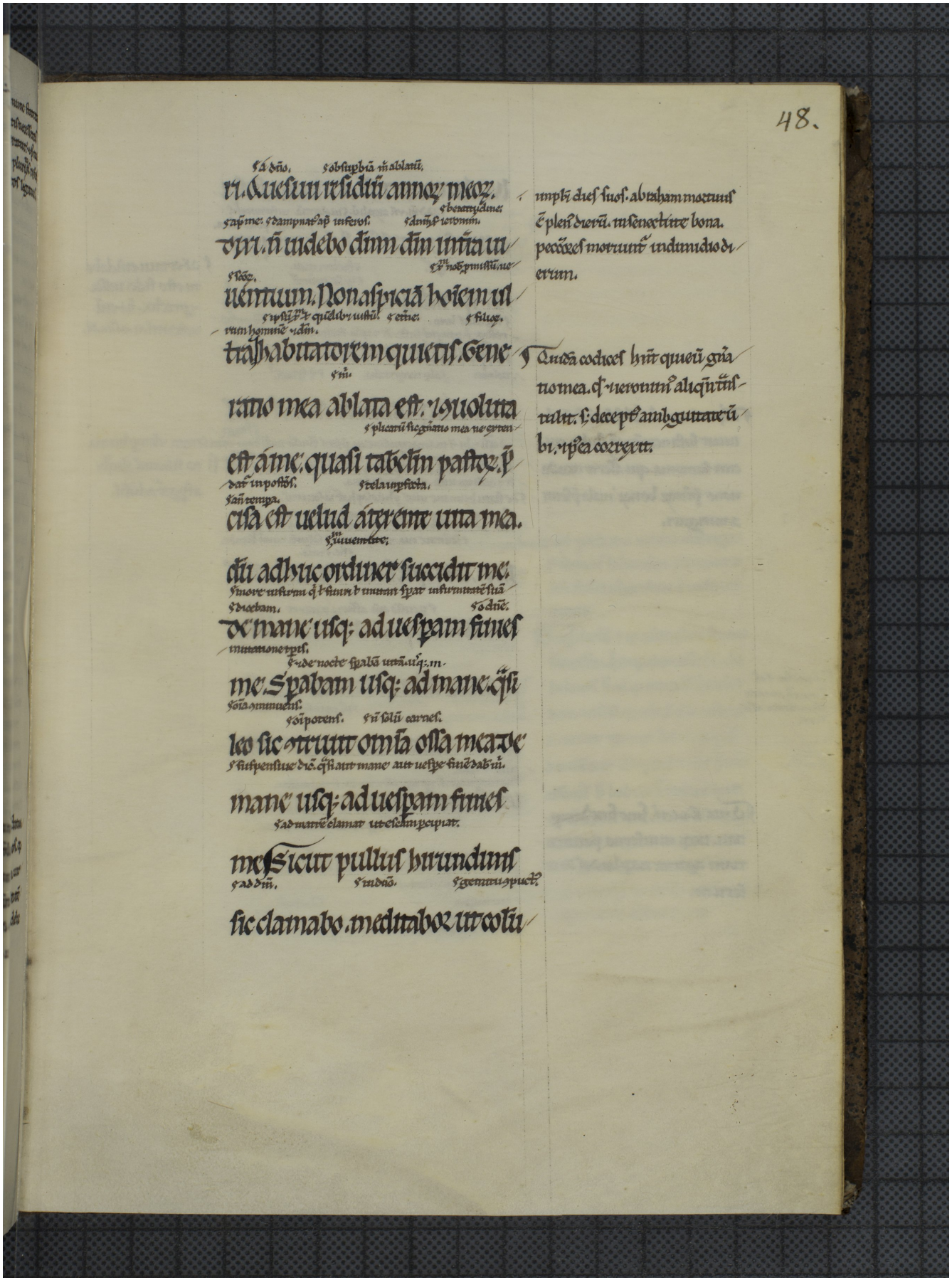

s. a dño. s. obsuꝑbiã m̃ ablatũ.
ri. Quesiui residuũ annoꝝ meoꝝ.
s. beatitudine.
s. ap̃ me. s. dampnat' ap̃ inferos. s. dñm̃ s. ieronim.
dixi. ñ uidebo dñm dñm in terra ui
s. xm̃ nob̃ ꝓmissũ. ue
s. scõꝝ.
uentium. Non aspiciã hoĩem ul
s. ipsũ xm̃ ꝛ quelibꝛ iustũ. s. eterne. s. filioꝝ.
rum hominẽ ꝛ dñm.
tra habitatorem quietis. Gene
s. m̃.
ratio mea ablata est. ꝛ ꝯuoluta
s. plicatũ sic gñatio mea ne exten
est a me. quasi tabernaculũ pastoꝝ. ꝑ
dat̃ in postõs. s. tela imꝑfecta.
s. añ tempa.
cisa est uelud a texente uita mea.
s. in iuuentute.
dñi adhuc ordinet succidit me.
s. more infirmi q̃ ꝛ sanari ꝛ imitari sꝑat infirmitatẽ suã
s. dicebam. s. o dñe.
de mane usq; ad uesꝑam finies
imitatione tꝑis.
s. ꝛ de nocte sꝑabã uitã. usq; in.
me. Sꝑabam usq; ad mane. q̃si
s. oĩa ꝯminuens.
s. oĩ potens. s. ñ solũ carnes.
leo sic ꝯtriuit omĩa ossa mea. de
s. suspensiue dic̃. q̃si aut mane aut uespe finẽ dab̃ m̃.
mane usq; ad uesꝑam finies
s. ad matrẽ clamat ut escam ꝑcipiat.
me. Sicut pullus hirundinis
s. ad dñm. s. in dño. s. gemitu ꝯpuct'.
sic clamabo. meditabor ut colũ

impl̃i dies suos. abraham mortuus
ẽ plen' dierũ. in senectute bona.
peccatores moriuntur in dimidio di
erum.

Quidã codices hñt quieũ gña
tio mea. q̃ ꝛ ieronim' aliq̃n tñs
tulit. s. deceptꝰ ambiguitate ũ
bi. ꝛ ipsa correxit.